

LA CIUTAT WEB

Cada sortida trobaràs en aquest apartat les nostres enquestes, dutes a terme a través de la nostra nova web www.laciutat.cat

Podràs conèixer quin és l'enquesta que dures a terme durant la quinzena i conèixer els resultats de l'anterior.

Entra i participat! Perquè tu també formes part de La Ciutat.

Aquesta quinzena (del 25 d'octubre al 7 de novembre) et preguntem:

US AGRADA LA NOVA WEB?

-Sí

-No

En aquest apartat tu decideixes l'opinió.

Envia'ns les teves idees a info@laciutat.cat

**BAR RESTAURANT
KEBAK**

**Menú de Kebab 6€
Servicio a domicilio**

Pere Mantell, 37 · 43005 Tarragona
Tel. 977 239 609
Plaça Imperial Tàrraco n.º 2
Prat de la Riba n.º 11

Articles d'opinió

Recordem als lectors que les cartes al director han de tenir una extensió màxima de 10 línies, han d'anar acompanyades del nom i cognoms, DNI i un telèfon. LA CIUTAT es reserva el dret a publicar-les, abreviar-les o resumir-les, al ho considera oportú. Podeu fer arribar la vostra carta a la direcció de correu: info@laciutat.cat. La Ciutat de Tarragona, no es fa responsable de les opinions dels articles ni les faltes d'expressió.

REFORMA LABORAL?

Ara fa uns dies, les Corts van aprovar la reforma laboral. Crec que aquesta reforma no ha satisfet a ningú. Ni als empresaris, ni als treballadors, ni per descomptat als professionals i estudiosos del Dret Laboral. I quan una llei no aconsegueix l'objectiu que pretén, queda clar que és una llei dolenta.

En aquest cas, la llei de reforma laboral neix amb totes les condicions per a ser un prototip de legislació dolenta. Podem examinar-la des de diferents angles i amb diferents visions. Podem justificar-la per una petició unànime del món empresarial i del món econòmic. Podem convenir que la reforma és una imposició que, en definitiva, ens ve de l'exterior des de la situació econòmica del país.

És curiós que, malgrat que tothom la considera necessària, el Parlament no hagi estat capaç de fer la reforma que es necessitava. Llavors, quines són les causes per a que el projecte presentat pel Govern i les posteriors aportacions dels grups parlamentaris no hagin aconseguit fer un text útil, pragmàtic, avançat i eficaç?

Sense entrar en tecnicismes, crec que la llei pateix un problema primordial: la diagnòsi prèvia. En tractar-se d'un tema de gran sensibilitat social, és fàcil caure en la demagògia o en el desconeixement de la realitat. Tothom és conscient que el major problema del país és l'atur, però això ho associem a un tema que anomenem precarietat laboral. No és tan simple. El problema no és la precarietat, el problema és la manca de llocs de treball.

Quan comptabilitzem gairebé cinc milions d'aturats, no mirem si aquests tenien un lloc de treball indefinit o precari. Mirem i veiem que no hi ha lloc de treball. Per tant, jo diria que el problema no és l'atur, sinó que el problema real és la manca de llocs de treball.

Succeeix, doncs, que qualsevol reforma laboral ha d'anar dirigida a crear unes condicions laborals que des de la justícia generin confiança a uns i altres, per a augmentar la producció i la rendibilitat en el treball.

Això no sempre s'entén així i, des d'una dinàmica sindical al meu judici mal entesa, es lluita obstinadament pels llocs de treball indefinits, sense oblidar que aquest és el culpable que en alguns moments no hi hagi treballant el nombre de persones que podrien estar fent-ho.

A la legislació espanyola el contracte s'assembla bastant a un matrimoni entre l'empresa i el treballador. En aquesta situació, quan es dona una situació de divorci per voluntat de l'empresa, surt car i malament. Quantes persones que avui estan a les llistes d'aturats buscarien el pas transitori del contracte eventual per a poder treballar. Quantes empreses augmentarien les seves plantilles sense por al matrimoni amb el treballador.

Aquí entra el difícil paper dels sindicats. La recent vaga ha servit per a comprovar que en matèria de política sindical també estem molt immadurs. La llei de vaga, amb el seu text preconstitucional no ha propiciat la participació del treballador, de manera que aquest es troba en moltes ocasions desinformat i que la pressió de l'entorn el condueix a situacions de tensió.

Urgeix clarificar conceptes i anomenar les coses pel seu nom. Cal

explicar a la societat que les paraules sinònimes són trampes no només dialèctiques. Cal distingir entre piquet informatiu, que és un dret, i piquet amenaçador, que és un delicte. Cal explicar que serveis mínims és el mínim garantit i que, d'aquí al 100%, tot és possible. Però no és possible l'1% antidemocràtic. Cal trencar tabús. Cal canviar el que cal canviar i ningú pot canviar el que és una realitat.

FRANCESC BLASCO MARTORELL

President de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Graduat Socials de Tarragona

TOTA LA VERITAT I NOMÉS LA VERITAT

En diferents titulars la premsa s'ha fet ressò de la jornada de votació de "Tarragona Decideix". Com és obvi, tots han dit veritat en les seves dades, però no tota la veritat i menys en les seves conclusions. La veritat o part d'ella és que la participació a Tarragona ha fregat el 5%, que el nombre de votants va ser de 4.620 persones d'un total de 115.738 possibles i que els resultats del SI a la independència de Catalunya ultrapassen el 83,5% a Tarragona ciutat. Bé aquesta és una part de la veritat, però el que no es pot dir és que és un fracàs o un mal resultat per les aspiracions independentistes. M'explico: tothom sap aquella dita que "quien calla otorga" i és així, perquè en totes les votacions que es fan i es faran arreu del món, el vot no emesos, no tan sols no s'inclouen en el no, sinó que hom els considera que aquells que s'abstenen, realment, apart de no donar opinió, hom considera, que ja els hi està bé el que surti de les urnes, o no es va entendre així amb la participació del Referendum de l'Estatut inferior al 50%.

Doncs bé en la jornada de "Tarragona Decideix", estan d'acord amb la independència: el (100%-5%)= 95% de 115.738 persones, més el 83,5% de 4.620 participants; el que fa 109.951+ 3.858 = 113.809 persones que a Tarragona, estan "d'acord" amb el resultat de la consulta pel "Dret a Decidir" a Tarragona referent a, si volem que Catalunya sigui un Estat Europeu Independent i Democràtic, és a dir la lectura que també lícitament s'hi pot fer és que un 98,33% del cens de Tarragona està a favor de que Catalunya esdevingui un estat independent del Estat Espanyol.

I tot gràcies a què i a qui?, sense cap dubte, al conjunt de voluntaris i voluntàries de la plataforma popular i cívica del Tarragona Decideix, en segon lloc al conjunt de institucions que varen donar el seu suport i també a les qui no li van donar, com el propi Ajuntament de Tarragona que no tant sols negà el seu suport sinó que també pretenia fer negoci sobre una acció popular dels Tarragonins, llogant-nos els nostres propis locals i també al Molt Honorable President de la Generalitat en José Montilla, refusant donar suport a les Plataformes que convocaven als ciutadans el 17 d'octubre, i en darrer lloc, com a lloc d'honor als ciutadans i ciutadanes de Tarragona que amb el seu vot o no han fet possible aquest resultat. Visca Tarragona i els tarragonins i tarragonines.

Francesc Olivé Claramunt

(A títol personal) Membre voluntari de Tarragona Decideix.

UniMail

CONFI MAIL, S.L.

Cansat de veure la seva publicitat pel terra?

Confia el seu busticig a professionals

UniMail - Confi Mail S.L. TEL. 902 11 31 27 Pol. Ind. Riu Clau, c/ Mercat, ed. 2 Riu 33 · 43006 Tarragona

BUFET CATALÀ
CUINA TRADICIONAL I CASOLANA

Martí d'Ardenya, 5 · Tarragona · Telf. 977 23 54 03 · e-mail: admin@eltiberi.com

FALLA EL [Facebook] [Twitter] [YouTube] ?

Rambla Vella 26 / TARRAGONA / 977 24 31 46 / jb@delta-digital.net